
Conturile naționale¹

- Precizări metodologice

Conturile naționale au fost elaborate pe baza principiilor metodologice ale Sistemului European de Conturi 1995 (SEC 1995).

Contabilitatea națională reprezintă un ansamblu coerent și detaliat de conturi și tabele ce oferă o imagine comparabilă și completă a activității economice a unei țări. Se clasifică marea varietate de fluxuri economice într-un număr restrâns de categorii fundamentale și le înscrie într-un cadru de ansamblu ce permite obținerea unei reprezentări a circuitului economic adaptată nevoilor de analiză, previziune și politică economică.

Principalele conturi ce se elaborează în cadrul contabilității naționale: contul de producție, contul de distribuire primară a venitului, contul de exploatare, contul de alocare a veniturilor primare, contul de venit al întreprinderii, contul de alocare a altor venituri primare, contul de distribuire secundară a venitului, contul de redistribuire a venitului în natură, contul de utilizare a venitului, contul de utilizare a venitului disponibil, contul de utilizare a venitului disponibil ajustat, contul de capital, contul variațiilor nete datorate economiei și transferurilor de capital, contul achizițiilor de active nefinanciare, contul financiar, contul altor modificări de active, conturile de patrimoniu, contul restului lumii.

Tranzacțiile din Conturile Naționale sunt clasate pe sectoare instituționale.

Produsul intern brut (PIB), principalul agregat macroeconomic al contabilității naționale, reprezintă rezultatul final al activității de producție a unităților producătoare rezidente. Metodele de calcul:

Metoda de producție:

PIB = **VAB** + **IP** + **TV** - **SP**, unde:

PIB = Produsul intern brut (prețuri de piață)

VAB = Valoarea adăugată brută
(prețuri de bază)

IP = Impozitele pe produse

TV = Taxele vamale
(drepturi asupra importurilor)

SP = Subvențiile pe produse

1. Câteva precizări preluate din Anuarul Statistic al României (2012), editat de INS (Sinteză)

Metoda cheltuielilor:

PIB = **CF + FBCF + VS + (E - I)**, unde:

CF = Consumul final efectiv

FBCF = Formarea brută de capital fix

VS = Variația de stoc

E = Exporturile de bunuri și servicii

I = Importurile de bunuri și servicii

Metoda veniturilor:

PIB = **R + EBE + AIP - ASP + IP+TV - SP**, unde:

R = Remunerarea salariaților

EBE = Excedentul brut de exploatare

AIP = Alte impozite pe producție

ASP = Alte subvenții pe producție

IP = Impozite pe produse

TV = Taxe vamale

SP = Subvenții pe produse

Conturile regionale reprezintă versiunea la nivel regional a Conturilor naționale și respectă principiile metodologice ale SEC 1995. Conform nomenclatorului unităților statistice teritoriale a UE (NUTS), regiunea corespunde nivelului 2. În România, Produsul Intern Brut Regional (PIBR) se calculează pentru cele patru macrorégiuni, cele opt regiuni de dezvoltare și pentru extra-regiuni. Pentru România, extra-regiunile se referă la platforma continentală aflată în Marea Neagră și enclavele teritoriale (ambasadele și consulatele române din străinătate). Regionalizarea indicatorilor se poate realiza după metodele ascendente, descendente sau mixte, în conturile regionale românești fiind utilizate, în principal, metoda descendentă și, în funcție de datele disponibile, metoda mixtă.

Metoda ascendentă („de jos în sus”) presupune a pleca de la informațiile relative ale unităților rezidente dintr-o regiune și apoi a le însuma, până la obținerea totalului regional al agregatului respectiv. Suma valorilor regionale trebuie să fie egală cu valorile naționale.

Metoda descendentă („de sus în jos”) presupune repartizarea cifrei naționale a valorii adăugate brute pe regiuni, folosind diverse chei de distribuție, reflectând pe cât posibil caracteristicile estimate.

Metoda mixtă presupune combinarea celor două metode menționate în funcție de datele disponibile și fiabile la nivel regional.

Ramura de activitate reprezintă o grupare de unități cu producție omogenă (ce grupează unitățile cu activitate economică locală). Aceste unități se caracterizează printr-o activitate unică și anume prin intrări de produse și servicii, prin procese de producție și ieșiri cu produse omogene.